

Dnr: 801-08-91547

LÄNSSTYRELSEN
I STOCKHOLMS LÄN

Alina & Josef-08

Attitydpåverkan mot hedersrelaterat våld och förtryck

Författare: Dilek Baladiz

Dnr: 801-08-91547

LÄNSSTYRELSEN
I STOCKHOLMS LÄN

Alina & Josef -08

Attitydpåverkan mot hedersrelaterat våld och förtryck

Sammanfattning

Under våren 2008 såg 620 ungdomar i årskurs 9 och i gymnasiet och 450 yrkesverksamma i Stockholms län teaterpjäsen ”Den fjärde månaden”.

Pjäsen handlar om problematiken kring hedersrelaterat våld och ingick i attitydsförändringsprojektet Alina & Josef-08 som Länsstyrelsen i Stockholms län genomförde i fyra kommuner och fem stadsdelar.

Projektet bestod i visning av pjäsen och en efterföljande dialog med dialogledare, där målgrupperna ungdomar och yrkesverksamma fick diskutera kring pjäsen, hedersrelaterad problematik och jämställdhetsfrågor. Även möjligheter till utbildning i hedersproblematik erbjöds till yrkesverksamma.

Utvärderingen visade att så gott som samtliga deltagare har uppskattat insatsen. Ungdomarna har särskilt uppskattat att dialogledarna har varit två unga socionomer med utländsk bakgrund med gedigen kompetens kring frågorna. Yrkesverksamma lärare, socionomer och fritidsledare har särskilt lyft fram det positiva i att både offrets och förövarens perspektiv visas i all dess komplexitet. Erfarenheterna från projektet visar att det finns behov hos båda målgrupperna att diskutera vidare kring hedersrelaterad problematik i mindre grupper.

Såväl ungdomar som yrkesverksamma anser att även föräldrar borde ges insatsen. Andra grupper som föreslagits borde se pjäsen och delta i en efterföljande dialog är familjer, landsmän med utländsk bakgrund och andra grupper av yrkesverksamma inom polis, rättsväsende och politiker.

Anders Berg som Josef och Tuvalisa Rangström som Alina i pjäsen "Den fjärde månaden", Foto: Mattias Marklund.

Innehållsförteckning

Projektplan och genomförande	3
Bakgrund	3
Projektplan.....	3
Syfte.....	3
Målsättning	3
Metod.....	3
Målgrupp	4
Den fjärde månaden - En pjäs om hedersrelaterat våld.....	4
Den efterföljande dialogen	4
Involverade kommuner och stadsdelar.....	4
Samverkan med lokala aktörer.....	5
Målgrupperna	6
Vad tyckte ungdomarna?	6
Den efterföljande dialogen	6
Populärt moment.....	7
Kritik från ungdomar	7
Ungdomar föreslår nya målgrupper	7
Vad tyckte de yrkesverksamma?	8
Behov av vidare diskussioner	9
Det dubbla perspektivet.....	9
Yrkesverksamma föreslår en ny målgrupp	10
Måluppfyllelse	11
Uppnådda projektmål	11
Resultat	11
Reviderade projektmål	11
Erfarenheter och förslag på förbättringar.....	12
Gemensamma nämnare hos målgrupperna.....	12
Ungdomar vill diskutera	12
Inte för stora grupper	12
Vikten av god framförhållning	12
Tekniska och praktiska svårigheter	13
Fler ville ta del av insatsen	13
Behov på fältet	13

Bilagor

Projektplan och genomförande

Bakgrund

Idén till projektet Alina och Josef föddes när pilotprojektet ”Den fjärde månaden” genomfördes av Länsstyrelsen i Stockholm i samverkan med Föreningen Odysseateatern, Järfälla Kommun och utbildningsförvaltningen i Stockholms stad under 2007. Pilotprojektets syfte var att bland ungdomar i grundskola och gymnasiet påbörja en attitydförändringsprocess som leder till ett aktivt avståndstagande från alla former av våld och förtryck. Vidare att öka kompetensen kring hedersrelaterat våld hos yrkesverksamma. Länsstyrelsens socialavdelning beslutade att finansiera en fortsatt satsning genom ett nytt projekt i egen regi som kom att kallas ”Alina & Josef - 08”.

Projektplan

Syfte

- Främja och sätta igång en attitydförändringsprocess bland ungdomar som leder till ett aktivt personligt avståndstagande från alla former av våld, förtryck och diskriminering.
- Öka kompetensen hos vuxna som möter våldsutsatta ungdomar och ungdomar i riskzonen för bruk av våld mot närstående.
- Främja samordning och samverkan mellan olika aktörer lokalt kring insatser mot hedersrelaterat våld i olika kommuner och stadsdelar.

Målsättning

- Genomföra insatsen på 5-6 olika punkter i länet och väcka intresse för satsningen och vilja till aktiv medverkan hos beslutsfattare i länets kommuner under perioden 15 jan- 30 juli, 2008

Metod

- Projektets metod består av visning av teaterpjäsen ”Den fjärde månaden” för skolklasser och yrkesverksamma. En dialog med ledning av två samtalsledare förs med ungdomarna direkt efter föreställningen. Fortbildningsseminarier erbjuds till de vuxna i anslutning till visningen av pjäsen.

- Insatsen planeras, genomförs och utvärderas i direkt samarbete med lokala aktörer inom t ex skola, socialtjänst, fritid- och kultur, barn och ungdomsverksamheter på respektive kommun/stadsdel.

Målgrupp

- Ungdomar från årskurs 9 och gymnasiet samt fritidsgårdar.
- Politiker, beslutsfattare, personal inom skola, socialtjänst, ungdomsmottagningar, fritidsgårdar, sjukvård, SFI flyktingmottagningar samt personer aktiva inom tjej och kvinnojourer, brottsofferjourer, mansjourer, ideella föreningar, ungdomsråd, föräldraföreningar och trossamfund.

Den fjärde månaden - En pjäs om hedersrelaterat våld

En ung man har suttit i fängelse i åtta år. En ung kvinna kommer på besök. Det är hans syster. Ur deras samtal förstår vi att de älskar varandra oerhört mycket men ändå kommer i konflikt när hon ifrågasätter det han gjorde. Det som fick honom att tillbringa åtta år av sitt liv i fängelse. Scener ur deras förflutna utspelar sig och när bilden av vad som inträffat tycks klarna övergår den konkreta situationen till det drömska och irrationella. Vi bjuds på en resa bortom tid och rum där verkligheten kommer krypandes bara för att avslöja den värsta av alla sanningar.

Den efterföljande dialogen

- Direkt efter varje skolföreställning för ungdomar, max 70 elever per gång genomförs en dialog med eleverna kring pjäsen. Dialogen ska syfta till att inbjuda till eftertanke kring hedersrelaterat förtryck och våld, könsroller och jämställdhetsfrågor. Eleverna får frågor som relateras till pjäsen exempelvis: Hade brodern kunnat agera annorlunda? Vad tycker ni om hedersmord? Lever vi i ett jämställt samhälle här i Sverige? Hur känns det att bli kallad för hora?
- I arrangerandet av fortbildningsseminarier för de yrkesverksamma ska projektledaren stödja samverkan mellan och ge stöd till bildande av lokala nätverk. Seminarierna genomförs i anslutning till föreställningarna kring hedersproblematik med möjlighet till frågor och diskussion utifrån deras lokala erfarenheter och arbetsförutsättningar. Vid efterfrågan ska även föreläsningar ingå som ett moment.

Involverade kommuner och stadsdelar

Botkyrka, Södertälje, Sigtuna och Sollentuna och stadsdelar i Stockholms stad (Skärholmen, Skarpnäck, Rinkeby- Kista, Tensta och Rågsved)

omfattades av projektet under perioden april – juni 2008. De stadsdelar och kommuner som omfattades av projektet blev erbjudna max 2-3 föreställningar, då det fanns totalt 15 föreställningar att fördela till alla inom ramen för detta projekt.

Samverkan med lokala aktörer

Föreställningarna har erbjudits till ovanstående kommuner och stadsdelar i länet och därefter bokats in under mars-april månad, via telefonsamtal och planeringsmöten lokalt. Kontaktpersoner har exempelvis varit chefer, rektorer men även andra som har engagerat sig såsom lärare, handläggare och kuratorer. Beställaren i respektive kommun/stadsdel har fått stå för en formell inbjudan till sina anställda, relevanta aktörer och egna samverkanspartners samt för lokaler för föreställningarna och seminarierna.

Målgrupperna

Vad tyckte ungdomarna?

620 ungdomar har nåtts med insatsen genom 9 föreställningar som har erbjudits till skolklasser. För att säkerställa kvalitén har skriftliga omdömen och synpunkter inhämtats från ungdomarna direkt efter insatsens genomförande. De fick bl.a. betygssätta insatsen och komma med spontana synpunkter (se bilaga 1). Majoriteten av ungdomarna har visat mycket positivt respons till projektet. 98 % av ungdomarna har gett betyget godkänt eller väl godkänt till insatsen.

Merparten uppger även att de kan tänka sig att rekommendera insatsen till andra ungdomar och professionella samt vuxna i deras närmiljö. Vissa har uppskattat pjäsen särskilt mycket medan andra har värderat den efterföljande dialogen mer, de flesta har uppskattat insatsen i sin helhet. Följande och liknande citat förekom ofta i uppföljningsblanketten;

"Jag tycker pjäsen var bra men diskussionen var bättre", (Kille, 16 år).

"Jag tyckte denna pjäs var jätligt bra! Bra skådespelare med underbara talanger. Man förstod ganska bra vad pjäsen handlade om. Kanske pjäsen kan ändra på dessa problem, låt den bli hörd! Bra jobbat!", (Tjej, 16 år).

"Det var härlig pjäs och skådespelarna var jätte duktiga. Och jag är glad att se er", (Kille, 17 år).

"As grymma. Detta behövs mer i vårt samhälle!", (Tjej, 17 år).

"Ni var jätteduktiga, fortsätt med vad ni gör. Ni berörde verkligen, Eran pjäs var realistiskt och mycket bra och det ni sa var även mycket bra och givande", (Tjej, 17 år).

"Hur bra som helst. Helt överlägsna", (Kille, 17 år).

"Fortsätt åka runt till skolor, det hjälper faktiskt. Sänd skiten i TV :) skulle hjälpa hela svenska folket", (Kille 17 år.)

"Mycket bra! Fortsätt, ni gör verkligen bra intryck man tar åt sig av vad ni säger", (Kille, 16 år).

Den efterföljande dialogen

Det har funnits ungdomar som har vågat tala högt och uttrycka sina åsikter och synpunkter i stor grupp vid samtliga tillfällen. Det har även funnits ungdomar som inte har sagt så mycket. Av svaren framgår att 1/3 av ungdomarna tycker att diskussionen inte varit tillräcklig och att de skulle vilja diskutera vidare. Många föredrar att diskutera i mindre grupper. Nedan följer kommentarer från ungdomar kring dialogen;

"Det var synd att vi inte hade så lång tid, vi borde ha diskuterat mer", (Kille, 16 år).

"Den var bra, bra inlevelse, bra i slutet att vi fick förklara med egna ord om det här", (Kille, 17 år).

"Det är skitbra att ni tar upp det här i skolor o.s.v.", (Kille, 17 år),

"Varför stanna diskussionen där ni gjorde? Jag vill höra mer!", (Kille, 17år).

"Det var bra att vi diskuterade detta så att killar ska veta att vi tjejer är lika mycket värda som dom", (Tjej, 15 år).

"Det som vi pratade om förekommer oftast men det är svårt att kunna säga och att dessa personer ska kunna godkänna det", (Kille, 16 år).

"Det här bör diskuteras oftare och i mindre grupper", (Tjej, 17 år).

Många ungdomar verkar vilja diskutera kring teman som utanförskap, jämställdhet och hedersrelaterat problematik. Vid samtliga tillfällen har ungdomar tackat och visat sin uppskattning verbalt för att de har fått delta i dialogen.

Populärt moment

Dialogledarna har alltid avslutat dialogen med ungdomarna genom att prata om sina personliga erfarenheter av hedersrelaterat förtryck, detta moment har uppskattats särskilt mycket. Vid samtliga tillfällen har ungdomarna lyssnat uppmärksamt på dialogledarna. Nedan följer ett par spontana kommentarer kring detta:

"Jag tycker att det var enormt starkt av er att dela med era egna personliga händelser", (Tjej, 17 år).

"Ni ska ha jätte bra kritik. Ni var riktigt bra och starka som står för era åsikter. Fortsätt kämpa. Ni är guld värda! Kramar, (Tjej 16, år).

Kritik från ungdomar

Vid flera tillfällen har det funnits en eller två ungdomar, främst killar, som har riktat skriftlig kritik till insatsen eller dialogledarna, där de t.ex. har skrivit;

"Det är för enkelriktat, man måste se det ur flera perspektiv- För segregerat", (Kille 16 år).

"Ni överdriver alla problemen men annars mycket bra, (Kille, 16 år).

Ungdomar föreslår nya målgrupper

Ungefär 1/3 av ungdomarna, flickor såväl som pojkar, har förmedlat att deras föräldrar, familjer med utländsk bakgrund, syskon, farbröder och

landsmän borde få se pjäsen och delta i en efterföljande dialog. Nedan följer några citat från ungdomarna:

"Jag är själv en utsatt tjej så jag vet hur det är. Men det skulle vart bra om föräldrar också fick se det här och sen vara med och diskutera"
(Tjej, 16 år).

"Jag tyckte eran pjäs var jätte bra. Precis som ni gjorde med oss, gör med föräldrarna!!", (Tjej, 16 år).

"Det var mycket bra gjort. Det skulle vara bra om våra föräldrar skulle förstå att vi vill ha frihet i deras lilla ram", (Tjej 16 år)".

"Jag skulle vilja att pappor som tycker att deras döttrar inte ska få göra som det vill ska se pjäsen och diskutera", (Kille, 16 år).

Vad tyckte de yrkesverksamma?

Sammanlagt såg cirka 450 lärare, socialsekreterare, fritidsledare, familjebehandlare, elevvårdspersonal, fritidspolitiker, poliser och förvaltningschefer m.fl. pjäsen och fick fortbildningsseminarier i anslutning till föreställningarna. Antalet yrkesverksamma vid insatsens genomförande lokalt har varierat från 40-150 personer.

För att säkerställa kvalitén har skriftliga omdömen och synpunkter inhämtats från yrkesverksamma direkt efter genomförd insats på respektive plats. De fick t.ex. frågan om de upplevde att de har fått stöd i sin yrkesroll. Muntlig uppföljning har genomförts med alla kontaktpersoner inom respektive stadsdel och kommun, cirka 1-2 veckor efter insatsens genomförande lokalt.

Fortbildningsseminarierna har ibland bestått av föreläsningar (Botkyrka, Skarpnäck) med möjlighet till frågor och diskussion och i andra fall av dialoger med deltagarna kring deras frågor, reflektioner och synpunkter kring hedersproblematiken utifrån deras lokala erfarenheter och arbetsförutsättningar.

98 % av de yrkesverksamma upplever att de haft nytta av att se pjäsen och att det har varit givande att delta i den efterföljande diskussionen (se bilaga 2). Alla yrkesverksamma i Skarpnäck och Botkyrka som även fick föreläsningar i anslutning till pjäsen upplever att de även har fått stöd i sitt arbete genom föreläsningarna. Här följer spontana kommentarer från olika stadsdelar och kommuner;

"Väl värd investering av min knappa tid. Tack!"
(Chef inom socialtjänsten).

"Fängslade spelat pjäs. Allt är inte svart eller vitt. Bra diskussion efteråt, personlig och tydlig," (Lärare).

"Måste visas och diskuteras överallt!", (Jourkvinna).

”Effektivt med en pjäs på en timme för att belysa ett problem som annars tar ett tag att gå igenom, (Kurator).

”Alltid bra med nya kunskaper och åsikter i detta svåra ämne. Värdefullt att se pjäsen och höra föreläsarnas egna exempel. Förstår mer hur alla i familjen på något sätt blir offer, hjärtligt TACK.”, (Familjebehandlare).

”Lite kort om tid för föreläsarna. Mer konkret vad vi kan göra i skolan? Vad behöver vi göra? Det var mycket givande och starkt, både pjäs och fantastiska föreläsare”, (Lärare).

Behov av vidare diskussioner

Många yrkesverksamma skulle ha önskat mera tid för att diskutera kring fenomenet. Det finns ett behov av fortsatta diskussioner och många vill att det sker i mindre grupper. Exempel på återkommande skriftliga kommentarer;

”Det hade varit värdefullt att få diskutera i mindre grupper gärna över yrkesgränser: Hur kan vi samverka runt dessa frågor?”, (Socionom).

”Mycket bra stark pjäs, viktigt ämne bra föreläsningar. Mycket givande skulle kunna vara heldag med mer tid för föreläsningar samt diskussioner, Tack!”, (Socialsekreterare).

”Mycket bra stark pjäs, viktigt ämne bra föreläsningar. Mycket givande skulle kunna vara heldag med mer tid för föreläsningar samt diskussioner, Tack!”, (Socialsekreterare).

”En fortsättning och en fördjupning måste komma till stånd. Behovet är enormt i skolvärlden, (Lärare).

Det dubbla perspektivet

Insatsens särskilda framgång bland yrkesverksamma tycks böttna i att den lyfter fram både offrets och förövarens perspektiv, både flickors och pojkars situation. Vid samtliga tillfällen har de funnits många yrkesverksamma som även uttryckt detta verbalt i gruppen under den direkta dialogen.

”Det var bra att ni var både en tjej och en kille som tog diskussionen efteråt. Det var också bra att ni berättade om verkliga händelser från ert eget liv”, (Lärare)”.

”Jag är lärare för åk 8 och tycker det är synd att de inte fick se, jag har flera elever som är direkt berörda: flickor och bröder. Bra i pjäsen att även broderns roll belystes”, (Lärare).

”Mycket bra att ämnet tas upp, att både man och kvinna föreläser och ger sin syn. Fortsätt så.”, (Lärare).

”Mycket givande föreläsningar. Man har fått en bild av båda sidor. Detta tror jag saknas hos många”, (Lärare).

”Det nya för mig var Josefs kamp svårighet och dilemma i situationen. Har inte tänkt så mycket på brödernas roll. Tack!”, (Socialsekreterare).

Yrkesverksamma föreslår en ny målgrupp

På frågan om vilka de kan tänka sig att rekommendera pjäsen till (se bilaga 2) framkommer det, att majoriteten av alla vuxna kan tänka sig att rekommendera pjäsen till olika yrkesgrupper som polis, rättsväsende och politiker m.fl. men även till fler ungdomar. Det är främst en målgrupp de lyfter fram liksom ungdomarna, nästan alla förutom några enstaka personer rekommenderar insatsen till föräldrar;

”Detta borde fler ungdomar och framförallt föräldrar få ta del av. Jätte bra!”, (Fritidsledare).

”Lysande pjäs och skådespeleri. Fler borde/bör se den föräldrar framförallt och ungdomar, släktfamiljer osv. Mycket bra”, (Ekonomihandläggare).

Måluppfyllelse

Uppnådda projektmål

- Insatsen har genomförts i 4 kommuner och 5 stadsdelar i Stockholms stad. Samtliga föreställningar och seminarier bokades in.
- Intresse för satsningen har väckts och beslutsfattare såsom socialchefer, enhetschefer och samordnare från socialtjänsten samt rektorer m.fl. har involverats. De har medverkat till att planera, informera och inbjuda anställda och relevanta samverkanspartners att delta. De har även varit närvarande när insatsen genomförts lokalt.

Resultat

- 620 elever har fått ta del av teaterpjäsen och den efterföljande dialogen på olika platser i länet.
- Målet att nå minst 250 vuxna har uppnåtts över förväntan, då cirka 450 yrkesverksamma har nåtts med insatsen.
- 3 nya kommuner och 2 stadsdelar inom Stockholms stad uttrycker ett intresse och ett behov av insatsen till olika målgrupper framöver. Flera kommuner/stadsdelar som fick insatsen har efterfrågat ytterligare föreställningar med dialog och seminarier.

Reviderade projektmål

Alla målgrupper har inte kunnat nås med insatsen, såsom personer inom sjukvård, SFI, brottsofferjourer, mansjourer, ungdomsråd och föreningar. Lokalerna som funnits tillgängliga hade ofta begränsat utrymme, vilket försvårade målet att inbjuda fler yrkesgrupper. De stadsdelar och kommuner som involverades stod själva för att inbjuda relevanta aktörer och samverkanspartners, de fick prioritera vissa yrkesgrupper före andra.

Projektet startades mars 2008, projektets försenade start och tidsbrist hos de lokala aktörerna har resulterat i att projektledaren inte har kunnat ge stöd till bildande av lokala nätverk i berörda stadsdelar och kommuner. Samverkan mellan de lokala aktörerna har kunnat stödjas i viss mån, då olika yrkesgrupper samarbetat för insatsens genomförande lokalt och tagit del av insatsen tillsammans och fått möjlighet att diskutera och lyssna på varandra.

Erfarenheter och förslag på förbättringar

Gemensamma nämnare hos målgrupperna

Erfarenheterna visar tydligt att insatsen, både pjäsen och den efterföljande dialogen, har uppskattats av en överväldigande majoritet av ungdomar och yrkesverksamma i samtliga stadsdelar och kommuner som har involverats i projektet. Sammanfattningsvis vill båda målgrupperna diskutera vidare kring hedersproblematiken, gärna i mindre grupper och att projektet även ska rikta sig till föräldrar.

Ungdomar vill diskutera

Båda dialogledarna har uppmärksammat att diskussionen kring hedersrelaterat våld och förtryck i klasser, där majoriteten av ungdomarna har haft invandrarbakgrund har varit mer intensiva. Erfarenheterna visar att behovet av att diskutera kring hedersnormer har verkat särskilt stort bland dessa ungdomar, hos både flickor och pojkar. Detta har märkts genom att de har varit mycket aktiva med att räcka upp händerna. Diskussionen mellan ungdomarna när de önskat svara på varandras argument har också varit mera intensivt, då många har önskat prata samtidigt och få gehör för sina åsikter.

Inte för stora grupper

Vid en skola fanns det 120 elever på plats som tog del av insatsen, det visade sig att det inte var bra att ha så många elever samtidigt. Det blev mycket svårare att ge ordet till ungdomar som önskade prata, då många ville uttrycka sin mening samtidigt. Det var inte lätt för deltagarna att höra varandra i en stor lokal full med ungdomar, då många pratade i smågrupper istället för att tala till hela gruppen. En lärdom som kan dras av detta är att det inte är bra att ha fler än 70 elever per tillfälle.

Vikten av god framförhållning

Projektets försenade start har resulterat i att projektet främst har nått ungdomar i årskurs 9. Flera gymnasieskolor kunde inte involveras i projektet p.g.a. att många redan hade fastställt aktivitetsplan för terminen. I andra fall fanns inga lediga lokaler under perioden. Tidsbrist har som nämnts ovan även varit den primära orsaken till att projektledaren inte kunnat stödja bildande av lokala nätverk.

Tekniska och praktiska svårigheter

De stora svårigheterna i projektet har varit tekniska och praktiska problem. Det har varit svårt för många stadsdelar och kommuner att hitta bra lokaler för att visa pjäsen lokalt. Det har exempelvis saknats ljudutrusning, varit dålig akustik, scenen har inte tömts och mörkläggning har inte kunnat genomföras mm. Det hade haft sina fördelar att hyra en teatersalong centralt och erbjuda alla föreställningar i samma lokal.

Fler ville ta del av insatsen

Många ungdomar och yrkesverksamma som inte kunde få insatsen har uttryckt frustration över detta. Följande och liknande kommentarer har varit återkommande; *Vi behöver också det här i vår yrkesroll! Våra ungdomar hade också behövt få se pjäsen, träffa er och diskutera kring dessa frågor! Varför har inte vi också fått detta?*

Behov på fältet

Vid uppföljningssamtal efter genomförd insats har kontaktpersonerna fått svara på frågan - *Vad tror ni att ni behöver för stöd i arbetet mot hedersrelaterat förtryck och våld i din stadsdel/kommun framöver?*

Sammanfattningsvis har följande behov, önskemål och frågor kommit till uttryck;

- Konkreta gruppmetoder för att arbeta förebyggande med flickor och pojkar efterfrågas. Detta för målgrupper som fältassistenter, lärare, skolkuratorer och fritidsledare m fl.
- Kompetensutveckling i form av föreläsningar och konsultation för de yrkesverksamma.
- Diskussioner i mindre grupper för de yrkesverksamma.
- Diskussioner i mindre grupper med ungdomar.
- Få hjälp med att nå föräldrar till ungdomar från hederskulturer.
- Att projektet Alina och Josef-08 även ska rikta sig till målgruppen föräldrar.
- Projektet lyfter fram förövarens perspektiv också, de vill veta mer och frågar: Hur ska vi arbeta med pojkarna?
- Hur upptäcker vi flickorna, vad ska vi fråga?

Bilaga 1

Utvärdering med ungdomar kring projektet Alina och Josef -08

Gör en cirkel runt det svaret du vill ge.

Är du

Tjej

Kille

Var det bra att få diskutera direkt efter pjäsen?

Ja

Nej

Var diskussionen tillräcklig för dig?

Ja

Nej, jag vill diskutera vidare.

Vi har visat pjäsen och diskuterat med er, sätt ett betyg på oss.

Icke godkänt

Godkänt

Mycket väl godkänt

Skulle du vilja att andra får se pjäsen och diskuterar kring dessa frågor?

Nej

Ja, tex vilka.....

Vill du skriva något mer till oss? Varsågod...

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Tack ska du ha :)

Bilaga 2.

Synpunkter kring projektet Alina och Josef-08

Kommun eller stadsdel _____

Ditt yrke eller funktion _____

Kön _____ Är du yngre än 35 år? _____

1. Upplever du att du har haft nytta av att se pjäsen? _____

2. Vilka av följande skulle du tänka dig att rekommendera att se denna pjäs? Sätt ett kryss framför ett eller flera alternativ.

– Ingen	– Frivilliga organisationer
– Fler på din arbetsplats	– Polisen
– Chefer på din arbetsplats	– Länsrätten
– Socialtjänst	– Fritidspersonal
– Skolpersonal	– Ungdomar
– Lokala politiker	– Föräldrar
– Vårdcentral, BVC och MVC	– Annan, nämligen:
– Brottsofferjouren	_____

3a) Har möjligheten att ställa frågor och diskutera kring hedersproblematiken med representanter från Länsstyrelsen i anslutning till pjäsen varit tillräcklig? _____

b) Har det varit givande för dig i din yrkesroll att delta i diskussionen? _____

4. Tycker du att föreläsningen har varit ett stöd i ditt arbete? _____

Övriga kommentarer:

Under våren 2008 genomförde Länsstyrelsen i Stockholm ett attitydsförändrings- och kompetenshöjande projekt kallat "Alina-Josef-08". Projektet bestod i att pjäsen "Den fjärde månaden" turnerade runt på skolor i länet och visades för för skolklasser och yrkesverksamma. I direkt anslutning till föreställningen hölls en efterföljande dialog med ledning av två samtalsledare. Detta är en slutrapport av projektet.

*Slutrapporten har tagits fram vid Länsstyrelsens
Socialavdelning
Tfn vxl: 08-785 40 94*

*Materialet finns som pdf på vår webbplats
www.ab.lst.se*

Adress

*Länsstyrelsen i Stockholms län
Hantverkargatan 29
Box 22 067
104 22 Stockholm, Sverige
Tfn: 08-785 40 00 (vxl)
www.ab.lst.se*